

Olvasó

A kistarcsai és a nagytarcsai egyházközség havilapja

CSODAÉLÉS A PLÉBÁNIÁN

Ferenc pápa nem olyan régen meghatóan ír a család és a közösség összekapcsolódásáról.

A család és a keresztény közösség kapcsolatának megerősítése ma elengedhetetlen és sürgős. Nyilvánvalóan nagylelkű hit kell, hogy ezt belássuk, és bátorság e szövetség megújításához.

A családok nemegyszer háttérbe húzódnak, és szabadkoznak: „Atya, mi csak egy szegény család vagyunk, és egy kicsit rendetlen is”, „Nem vagyunk képesek rá”, „Otthon is rengeteg nehézséggel küzdünk”, „Nincs erőnk”.

Ez igaz. Csakhogy senki sem méltó, senki sem képes, senkinek sincs ereje! Isten kegyelme nélkül semmit sem tehetünk. Mindent ajándékba, ingyenesen kapunk!

És az Úr sosem érkezik egy új családba anélkül, hogy csodát tenne. Emlékezzünk csak arra, amit a kánai menyegzőn tett! Igen, az Úr, ha kezébe helyezzük magunkat, csodákat művel velünk, bizony Isten csodái nap mint nap ott vannak életünkben, ha az Úr jelen van a családban.

Ha legfőbb vezetőnk ezeket a gondolatokat a szívünkre helyezi és mi jól is próbáljuk ezeket értelmezni, akkor

látunk kell, hogy a szűk családi életünk csak akkor van biztonságban, ha a nagy közösségbe, Krisztus Egyházába, bekapcsolódik.

Évek óta épülnek és gyarapodnak a különféle közösségek a mi plébániánkon is, de a prédikációkban is hallhatjuk hétről hétre, hogy hogyan kellene összekapcsolódnunk, hogy az életünk ne csak a munkáról és a hétköznapi forgatagáról szóljon, hanem valami olyat is meg tudjunk élni, ami a mélyebb, hosszabb távú boldogságunkat is garantálja.

Dr. Lawrence Crabb Kapcsolódás c. könyvében nagyon részletesen ír arról, hogy ha a családok egy mély, igazi krisztusi nagy közösségként tudnának egymáshoz kapcsolódni, akkor sokkal kevesebb lelkibeteg ember lenne a világban. Kevesebb lenne a magatartászavaros gyerek, a deviáns fiatal, a magányos idős ember, és a válások száma is csökkenne. Nem lenne annyi önmagába fordult, elszigetelt lélek és a férfiak, férfiak lehetnének, a nők pedig mélyebben meg tudnák élni mindazt, amire a Jóisten teremtette őket, és a gyerekeknek sem kellene félelemben növekedniük az állandó bizonytalanság miatt. Nem is olyan bonyolult dolgok ezek, mégis sokszor csak egy hajszálon múlik, hogy milyen irányba halad, hol siklik el az életünk.

Egy ilyen mély összekapcsolódási próbálkozásunk, immáron második éve, az „Adventi Csodaélés”, ami valójában arra próbált hívni mindenkit, hogy ne a világban zajló forgataghoz kapcsolódjunk, hanem találjuk meg a saját közösségünkkel a már kétezer év óta ismerős történetet. Ennek a csodaélésnek a legmélyén idén is ott rejlett, hogy mire és kire várakozunk

Tartalom:

Csodaélés	2
Óévbúcsúztató	3
Monológ	3
Szenteltvíz	4

az adventi időszakban: megélni a szeretetet és odaadni önmagunkból azt, akik és amik vagyunk.

Az élő betlehemesünk megvalósításában, aki részt vett, az már a kezdetkor átélhette a csodát.

A felszínen azért próbálunk minden évben a mai világ dolgaiból is néhány mozzanatot beengedni, mert fontos tudatosítani azt is, hogy a mai világban élünk. Itt, ebben a világban, kell a mi mély értékeinket megélnünk és tovább adnunk, de a lélek kell legyen az alapja és a vezérfonala mindennek.

Az Isten azok közé érkezett meg karácsonykor, akik felismerték Őt. Azokhoz tudott szólni, akik megismerték a hangját.

Nekünk is az volt a célunk, hogy a hetek és hónapok alatt szeretettel elkészült apróságainkat olyan családok vegyék meg, akik értékelik a szépet, tudják honnan származik és ezzel együtt támogatják is a közösségi ügyet. Ugyanis a megvásárolt dolgok által a saját jövőnket is építjük és szépítjük.

Mivel nagyon sokan voltunk ezen a délutánon és az öröm mindenkiben benne él, ezért most az ott megélt részletekre nem is térünk ki, inkább a színpalán mögötti élményekből szeretnénk néhány gondolatot és emléket kihangsúlyozni, hogy a közösség egy teljesebb képet kapjon arról, hogy hogyan is állt össze a második csodaélés.

A Dolhai család „karácsonymegelevenedő” interaktív műsorát a legtöbben átértékeltük. Viki mesélt a készülétükről: Bár a férjem számára a december az év legelfoglaltabb hónapja, öröm-

mel vállaltuk a közös adventi muzsikálást. Úgy gondolom, a próbákkal telt közös esték megerősítették bennünk az egymáshoz tartozás érzését, azt, hogy képesek vagyunk olyan dolgot létrehozni, ami mások öröme van. Jó volt látni a sok mosolygó arcot, a gyerekek lelkesedését. Köszönjük, hogy átélhettük az igazi ajándékozás örömét, az igazi karácsonyt!”

Mária Légió: Mária katonái vagyunk, ezért imafüzetünket szerettük volna a testvéreink elé tárni. Szeretünk kimutatása végett úgy döntöttünk, hogy mindenki süteményt süt. Sikerült is nagyon sokfélét, finomabbnál-finomabbakat sütni. Szép kis csomagokat készítenünk, karácsonyi ünnepi díszítéssel. Közös munkánk, reméljük, örömet szerzett mindenkinek.

Karitás: a mi standunkon kétféle portékát kínáltunk megvételre a nagy családunk tagjainak. Az asztaldíszeket előtte pénteken délután készítettük, kreatív együttlét keretében, *Rozgonyiné Juszkó Heninek* köszönhetően nagyon szép alkotások születtek, ahol többünkről kiderült, csodákra vagyunk képesek, ha van kellő motiváció! A portékánk másik részét csodaszép patchwork holmik adták, amit a sáropataki Foltos Pille Kör tagjai készítettek nekünk. A standon kívül gofrit is sütöttünk a csodaélésen, ami igen nagy sikert aratott. Jó volt újra közösen együtt tenni, együtt lenni a plébániai családunkkal!

A gitáros zenekar: a tavalyi évhez hasonlóan néhány olyan karácsony váró dallal készültünk, melyekben a gitáros miséken előforduló hangszerek által szólaltak meg az ismerős dallamok.

Nagy örömünkre idén három fiatal és ügyes hegedüssel és fuvolistával bővült az együttes, akik közül ketten az Adventi Csodaélésen is velünk játszottak.

Babaklub: az anyukák közül többen már tavaly is részt vettek egyházközségünk adventi csodaélésén.

A tavalyihoz hasonlóan, de idén még nagyobb lelkesedéssel készítették anyukáink a szebbnél szebb mécseseket. A leg-

többen nem csak a készülődésben tudtak részt venni, hanem magára a csodaélésre is el tudtak jönni, elhozva magukkal a legkisebbeket is. Mind a kismamák, mind a kisbabák számára igazi adventi csoda volt az a pár óra, amit együtt tölthettünk a plébánián. Külön köszönet a sok kisgyermekes programért.

Vivace kórus: csoportunk az idei évben nagyobb létszámmal és nagyobb lendülettel vetette bele magát a munkába a házascsoport, anya-lánya közösségével összehangolva a munka folyamatait.

Ennek köszönhetően sok csomag készült el, melyben megtalálhatóak voltak a bonbonok (konyakmeggy, mézgrillázs, csokoládé praliné), csokoládéval díszített linzerek, habcsókok, csokiba mártott mazsolák, szaloncukrok, levendulás csokoládék és panna cotta is. Már most izgalommal tervezük, hogy jövőre milyen finomságokkal szerezhetünk még több édes pillanatot az egyházközségnek.

Anya-lánya bonbonkészítés: a házaspáros csoportok egy olyan délelőtti tartottak, amikor az anyukák és lányaik közösen, igazi különleges finomságokat készítettek *Tanács Emese* cukrász vezetésével. Nagy élmény volt ez kicsiknek és nagyoknak egyaránt. „Csak csajok, csupa csokiban” jelzős szóval foglaltuk össze ezt a napunkat és ez az emlék azóta is mosolyt csal nemcsak a lányok, de az anyukák arcára is.

Párkereső imacsoport: készülünk már egy ideje, hogy az imacsoport tagjainak készítsünk egy igekosarat. Így jött az ötlet, hogy ezt első ízben közkinccsé tesszük az egész közösség számára. Miközben járt az olló a kezünkben és hajtogattuk a cetliket, az igék bennünket is formáltak, elgondolkodtattak. Időről időre frissíteni is fogjuk a kosár tartalmát.

Kohó: a Férfiak Klubja is igyekezett aktívan kivenni a részét a Csodaélésből. Raklapokat szereztünk, abból építettük meg a Betlehemet és az élő állatoknak a karámot; karácsonyi világítást és fényeket építettünk az árusító pavilonokra; a tavalyi siker után ismét mi készítettük a forralt bort és a puncsot. Nem sok maradt az italokból, remélem mindenkinek ízlett! Összefogtunk, megcsináltuk és jövőre is segítünk!

Fonó: nálunk sok hét alatt készültek el a kötött, horgolt, fonott, festett, varrott, hímzett, főzött, megalkotott szépségek, kincsek, játékok. Jó volt megtapasztalni heteken keresztül az „együtt alkotás” lelkiületét. Mivel a Baba-mama klub is hozzá adta a maga kézműves értékeit, ezért az idén ez egy közös összefogás volt, reméljük jövőre mások is kedvet kapnak hozzá, hogy néhány részletbe bekapcsolódjanak.

Fiatalok: Idén először forrócsoki sarok is volt, ahol nem csak a gyerekeknek kedveskedtünk a forró finomsággal. Az idősebbeket különleges teákkal és még különlegesebb teáskészletekkel vártuk. A forró csokinak olyan nagy sikere volt, hogy nem győztük készíteni, és egy kicsit el is számoltuk magunkat, voltak olyan finomságok, amik nagyon hamar elfogytak. Jó érzés volt látni azt, hogy a munkánk milyen sok embert bevonzott, és hogy egy forrócsokival vagy teával a kezükben beszélgettek kellemesen. Ígérjük, jövőre még több finomsággal készülünk.

Néhány olyan asztalunk is volt ezen a csodaélésen, amelyen közösségünk tagjai saját portékáikat árusították. A félreértések elkerülése miatt szeretnénk jelezni, hogy erre azért került most sor, mert szeretnénk, ha elkezdենék magunkat rászoktatni arra, hogy a minőségi termékeket (hús, lekvár, bor, méz stb.) ismerősöktől vásároljuk meg, ezzel is támogatva közösségünk tagjait és a magunk biztonsága érdekében is. Ez is a kapcsolódás egy fontos eleme kellene legyen.

Záró gondolatként egy olyan képet hozunk ide, amit a csodaélésen mindenki tapasztalhatott: sokan voltunk, sokfélék.

Sokféle szerepből, rengeteg élethelyzetből és anyagi szituációból voltunk jelen. Ezen a délutánon mégis mindenki ugyanúgy fázott, ugyanúgy nevetett. Azonos szintre kerültünk és ezáltal közös nyelvet is beszéltünk. Ahogyan Attila a színház világából ki tudott lépni és közénk ülve, gitározva, a szűk és nagy családjával, közösségével énekelve egy volt közülünk, sokunkban megszólalt az a hang, hogy a nagybetűs szeretet is így ereszkedik le az istállóba – egy lesz közülünk, hogy utána minket is felemeljen. Talán ez a karácsony lényege...

Hálásan köszönjük az önkormányzatnak a kölcsön adott vásári asztalokat, a *Kohajda és Györkös családnak* az Élő Betlehemeshez felajánlott állatokat, *Mátyás Andrásnak* az ünnepi fényözönt és közösségünk minden tagjának a rengeteg segítséget, a mindenféle felajánlást, a Csodaélésen a sok finomságot, nevetést, vidámságot, beszélgetést, éneklést és főleg a lelki egység élményét. Hála legyen a jó Istennek is ezért a szép napért!

Részletes beszámoló következik a csoportok bevételéből:

Kohó: 23.880,-Ft; Fonó + Babaklub: 72.670,-Ft; Kórus + Házascso.: 36.500,-Ft; Mária Légió: 32.500,-Ft; Karitás: 60.400,-Ft; Tanúságtevők: 26.550,-Ft; Kegytárgy: 19.000,-Ft; Régi lomjaink: 8.550,-Ft; Pótvásár 6.100,-Ft; Összesen: 286.150,-Ft.

A kapott összeget szeretnénk megköszönni a híveknek. Reményeink szerint a közösségi termünk konyhája bővülni fog és néhány családot a Karitás is fog tudni támogatni belőle.

Sok ilyen és ehhez hasonló közös élményt kívánunk megélni, ehhez kérjük az új évben a Jóisten áldását.

A szervezők: Hitkó László, Méhes Zsuzsa, Tanács Emese, Bíró Ildikó és Bálint Brigitta

ÓÉVBÚCSÚZTATÓ

Szilveszter este fényképnézegetést tartottunk a plébánián az egyházközség tagjainak. A több ezer fényképet válogatva döbbsentem rá, mennyi, de mennyi mindenért lehetett hálát adni az elmúlt 2017-es évben. Nem is kezdtek bele a felsorolásába. Aki lemaradt, vagy máshol szilveszterezett az pótolhatja a múltidézt a közel 350 képből készült 35 perces film megtekintésével a plébánia honlapjáról.

Ha pedig olyan jut eszünkbe, ami nem igazán volt ínyünkre az óévben, akkor érdemes újévi elhatározásokat tenni, mi az, amit jobban tudnánk tenni és valóban szeretnénk is, hogy jobban sikerüljön.

Az év utolsó órájában a templomban köszöntük meg a jó Istennek, azt a

sok jót, amit 2017-ben kaptunk. Saját kedves imáinkat is elhoztuk az Úrnak, melyeket néhány ének mellett közösen elimádkoztunk. Szemmel láthatólag nem csak mi éreztük jól magunkat az Úr jelenlétében, de Ricsi is, aki „betévedt” a kivilágított templomba. A Himnusz eléneklésével köszöntöttük az újesztendőt és kértük a jó Isten áldását az előttünk álló 365 napra.

A hittanteremben pezsgővel koccintottunk és kívántunk egymásnak boldog újévet! A maradék süti elfogyasztását a ministránsokra hagytuk.

Lauer Tamás dk

**Minden kedves Olvasónknak
boldog új évet kívánunk!**

EGY MÁSIK MONOLÓG

Az év utolsó napjaival világunkra ereszkedő sötétség bizonyos életkoron túl talán a legderűsebb lelkek számára is kísértést jelent, hogy a depresszió csapdájába essenek és *Vörösmarty Mihály* színművének, a *Csongor és Tündének* lenyűgöző részletét juttatja eszünkbe, az *Éj monológiát*:

*Sötét és semmi voltak: én valék,
Kietlen, csendes, lény nem lakta Éj,
És a világot szültem gyermekül.*

Mást olvashatunk ki a Szentírásból. Szent János evangéliuma ezekkel a szavakkal kezdődik: *Kezdetben volt az Ige és az Ige Istennél volt és semmi sem létezett nélküle. Élet volt benne és az élet az emberek világossága.*

Mindennapi dolgainkban is azt tapasztaljuk, hogy az értelem világossága nélkül tévelygünk és tehetetlené válunk térben és időben. Valaha Hetényi professzor föltette a beugrató kérdést hallgatóságának az egyetemen: *Mi a teendő, ha egy szobában három dolog van: a sötétség, a betegség és egy bunkó?* Többnyire az volt a válasz, hogy a bunkóval le kell ütni a betegséget. Nem! Először is föl kell kapcsolni a villanyt!

A történelemben is különféle válságok születtek. A felvilágosodás eszméi eleinte kivezették az embereket a középkori babonákból a tudomány vi-

lágába, de egyrészt az akkori tudomány maga sem volt mentes a mára nevetségessé vált tévhiedelmektől, gondoljunk csak Galilei vitájára, amelyet korábban az egyház és a tudomány összeütközésének próbáltak föltüntetni, ma már tudjuk, hogy nem erről volt szó. Másrészt a terror és rombolás tűzte zászlajára a fölvilágosult gondolkodók eszméit és ismételten bizonyította, mire képes a sötétség az áltudomány álarcában. A valódi tudomány és a hit fennhatóságának területei mára körvonalazódnak látszanak, de ne áltassuk magunkat, a tudománynak álcázott okkultizmus hatalmas propagandával igyekszik betörni hétköznapjainkba és különféle szekták révén is igyekszik megnyerni magának hívőket, hitetleneket.

Krisztus világossága más perspektívát hirdet. *Én vagyok a világ világossága.* Évezredek folyamán és napjainkban is nagyon sokan életüket adták és adják ezért a világosságért. Gondoljunk a szíriai keresztények tanúságtételére, akik nem hagyják el fővárosuk templomait, pedig mindmáig nem hallgattak el az iszlám gárdisták lövedékei, romok között és mindennapos életveszélyben élnek.

Szám László dr.

SZENTMISÉK RENDJE

hétfő: 18.30;

kedd: 7;

szerda: 17.30

csütörtök: 18 igeliturgia

péntek: 18

szombat: 18 (elővételezett)

vasárnap: 7.30; 10.30

Görögkatolikus szent liturgia:

a hónap 1. és 3. vasárnapján 18 óra.

Nagytarcsán a hónapok 2. és 4. vasárnapján lesz szentmise 11.30-tól.

IRODAI ÓRÁK A PLÉBÁNIÁN

hétfő: 15–18

szerda: 10–12

csütörtök: 10–12

péntek: 15–17

ESEMÉNYEK

Január

• 20. **Idősek szeretet vendégsége** a plébánián.

• 22-26 között **ökumenikus imahét.**

Minden este 18 órakor **imaóra.** Ekkor **csak reggel 7 órakor lesznek szentmisék.** Hétfőn *Görbe József* a református templomban, kedden *Riskó János*, szerdán *Johann Gyula* a katolikus templomban, csütörtökön még nem ismert, pénteken *Baranka György* a református templomban szolgál.

Február

• 9. péntek 18-tól, **Nagytarcsán** a

Blaskovits Oszkár Általános Iskola

tornatermében lesz **farsangi összejövetel** az egyházközség tagjainak.

• 10. szombat 15-18, **farsang** a kistarcsai plébánián a gyerekeknek.

• 14. **Hamvazószerda.**

ÜNNEPEINK

Január

7. Urunk megkeresztelkedése

18. Árpád-házi Szent Margit szűz

25. Szent Pál apostol megtérése

Február

2. Urunk bemutatása, Gyertyaszentelő Boldogasszony

14. Szent Cirill szerzetes és Szent Me-

tód püspök, Európa társvédőszentjei

22. Szent Péter apostol székfoglalása

24. Szent Mátyás apostol

Március

19. Szent József, a Boldogságos Szűz

Mária jegyese.

SZENDELTVÍZ

Katolikus templom bejáratánál szenteltvízbe mártott ujjal vetünk keresztet. Mi történik, amikor ujjunk ezzel a titokzatos anyaggal érintkezik? Miféle erő rejlik benne?

„Egy alkalommal egy kápolnában voltam, amikor egyszerre csak megjelent [az ördög] a bal oldalamon, utálatos alakban. ... Azt mondta nekem, rettenetes hangon, hogy kimenekültem ugyan a karmai közül, de ő tudni fogja a módját, hogy újra hatalmába kerítsen. Nagyon megijedtem, s keresztet vettem oly sűrűn, ahogy csak tudtam; erre eltűnt ugyan, de azonnal megint visszajött. Ez kétszer is megisméltődött; úgyhogy nem tudtam, mit tegyek. Szerencsére volt ott szenteltvíz: abból hintettem feléje, s akkor nem jött többé vissza.”

Mindez nem valami egyszerű lélek képzelődése: az esetet a lelki élet egyik legnagyobb mestere, *Avilai Szent Teréz*

egyháztanító írta le *Önéletrajza* 31. fejezetében.

Szentté avatási perében az egyik nővér tanúként nyilatkozta Terézről: „Semmiért a világon nem engedte volna, hogy valaha is útnak induljunk szenteltvíz nélkül... szenteltvízzel telt üvegcskéket vittünk, s azokat az övünkhöz erősítettük. Megkívánta, hogy az ő övére is tegyünk mindig egyet, s ilyenkor azt szokta mondani: »Nem is tudják, hogy mennyire könnyebben érzi magát az ember lelke, ha szenteltvíz van a keze ügyében. Nagy szerencse az, hogy ily könnyen hinthetjük magunkra Krisztus Urunk vérére.«” (*Sze-gy Ernő OCD, az Önéletrajz fordítójának megjegyzése, Budapest 1928, p327*)

A víz a tisztulás ősi jelképe, amely minden kultúrában és vallásban különleges jelentőségű. A Számok Könyvében az izraeliták vízzel hintik meg magukat és sátiraikat. A szenteltvíz használatát a második század elején I. Sándor pápa írta le és rendelte el a papok számára: „Sós vízzel áldjuk meg az embereket, hogy akiket ezzel meghintenek, megtisztuljanak és megszentelődjenek.” (*Epistola ad universos orthodoxos ubique constitutos*)

A szenteltvíz teológiai meghatározása szerint szentelmény, azaz szent jel, mely a szentségekhez némileg hasonlóan első-sorban lelki hatásokat jelez, és azokat az Egyház közbenjárására meg is szerzi. (*Katekizmus 1667*) (*folytatjuk*)

TERVEZETT ÁLLANDÓ PROGRAMOK

Helyszínek: ahol nincs jelezve, ott a plébánián van a program, T (templom)

• Hétfő: 9-12, **Tanúságtevők csoportja** minden hónap 2. hétfőjén, 10-12, **Baba-mama klub;** 18.30, mise énekelt **zsolozsmával** (T); 19.15, **Felnőtt hittan** kéthetente.
• Kedd: 15, engesztelő imaóra (T); 16-17.30, **Katekézis** 1-2.o.; 20-22, **házas csoport** 3. hét.
• Szerda: 16, **Katekézis** 3-4.o.; 18-19.30, a **Vivace** Kórus próbája; 18, **Bibliakör** (T). 18, **Mária Légió** imaestje;
• Csütörtök: 18, **Igeliturgia** (T); 18.30-19, **szentségimádás** (T);

• Péntek: *elsőpénteken egésznapos szentségimádás* (T – *fűtési időnyben a plébánián*); 16-17.30, **katekézis felsősök;** 19, **Kohó,** 2. péntek; 20-22, **házas csoport** 3. péntek; 19, **Fonó,** utolsó péntek.
• Szombat: 17.15, **rózsafüzér** (T); 2. szombaton 15-18, **Bárány-klub;** 18, **gitáros mise** (T); 19, **Bérmálkozók felkészítése.**
• Vasárnap: 9.45, **rózsafüzér** (T); 1. vas. 9.30, **ministránspróba** (T); 10.30, **asszisztenciás nagymise.** (T)

Kiadja: Kistarcsai Római Katolikus Egyházközség

Felelős kiadó: Görbe József plébános; Szerkesztés: Lauer Tamás diakónus;

Korrektúra: Bíró Ildikó; Készült 300 példányban

2143 Kistarcsa, Széchenyi u. 13. Telefon: +36 (30) 640-1359; +36 (28) 740-377

Honlap: kistarcsa.plebania.hu; nagytarcsa.plebania.hu

E-mail: kistarcsa@communio.hu; nagytarcsa.plebania@gmail.com